

Ve dnech 11.-13.7. proběhl v jižních Čechách festival Folková Růže. Pokusím se s vámi podělit o dojmy z koncertů, které jsem měla možnost vidět. Protože se některé programy kryly, nebylo bohužel v mých silách stihnout vše. Ty zajímavé věci jsem se ale pro vás pokusila zaznamenat.

Všechna tři odpoledne byla ve znamení recitálů. Jednak na nádvoří hradeckého Muzea, kde se představily méně známé a začínající kapely (výborní byli například Bezefšeho, Czeltic, Blueshell, Jozero nebo Stráníci) a paralelně přes ulici v kapli sv. Máří Magdalény, jejíž nově zrekonstruovaný prostor byl věnován písničkářům. Obě scény zvučil tým Pavla Jindráka, i když v kapli to díky skvělé akustice a ukázněným divákům téměř nebylo potřeba. Recitály v Muzeu uváděl Mirek Ošanec.

Kdo nepřišel ve čtvrtek odpoledne do kaple včas, těžko už hledal volnou židli. Téměř tři hodiny zde totiž střídavě hráli **Ivo Cicvárek** se svou kapelou **OKO** a písničkářka **Žofie Kabelková**. OKO představovalo většinou písně ze svého nového, ale již velmi úspěšného alba

V letadle

. Několik věcí si s nimi zazpívala Žofie, která přidala i některé své písně. Jako neočekávaný host se při písni

Včely

objevila i skupina

Mošny

.

Během přesunu z malých scén na zámek měly fanyanky **Jiřího Pavlicy** jedinečnou příležitost vidět Mistra, kterak si u auta převléká tričko. Některé byly tímto zážitkem tak uchváceny, že se odmítaly taktně vzdálit a málem přišly pozdě na hlavní koncert. A to by určitě litovaly, neboť večer bylo možno na nádvoří zámku vidět např.

Vojtu Zíchu s Druhou Mízou

, vokální skupinu

Mošny

, nebo

Poupata

, která slavila úspěch kupodivu především svými novými písněmi. Po nich už nastoupil očekávaný

Hradišťan

. Tradičně jsme se mohli dočkat písní z desky

Slunovrat

a k mé velké radosti i tří orchestrálních středověkých skladeb, skrývajících se pod názvem *Velehradské tance*

. Kuriozitou je, že "Velehradské" tance letos neslyšelo desetitisícové publikum na Velehradě, ale dočkal se jich až Jindřichův Hradec. Ale ten hrad je vlastně v názvu taky, Jura je tedy z obliga ;-)

Karel Plíhal

. Asi by bylo přirozenější, aby končil dynamický Hradišťan, ale díky nečekaně ukázněnému a klidnému publiku to vlastně zase tolik nevadilo. Karel musel několikrát přidávat a většinu písní s ním zpíval celý zámek.

V pátek jsem v Muzeu viděla část vystoupení kapel **Acoustic Impact** (jeden z vítězů letošní Zahrady) a **Blue Gate**.

Zatímco první má propracované instrumentální skladby převážně flamenkového typu (jedním z jejích oblíbených autorů je Paco de Lucía), druhou bych charakterizovala nejspíš jako "český bluegrass", ovšem v tom nejlepším smyslu slova.

V kapličce hrál a zajímavé historky ze života vyprávěl **Petr Sedláček**. Početné publikum zaujal zejména duet s Martinou Trchovou

U kašny

. Petr přidal na první pohled humornou, ale ve skutečnosti o to hlubší píseň

Vodojemy

. Po něm hrála a zpívala úspěšná mladá písničkářka

Martina Trchová

, spolu se zpěvačkou a flétnistkou Sekvoje

Karolínou Skalníkovou

. Odpolední program završilo vystoupení vítěze letošní Zahrady a držitele autorské Porty

Jeronýma Lešnera

. Na přání zahrál píseň

Makové pole

a došlo i na vítěznou portovni -

Rozbíjení džbánu

. Pozornosti diváků a různých porot bohužel uniká krásná

Ohňová víla

, která zde nejspíš právě kvůli tomu nezazněla. Škoda, snad příště.

Večer už plné zámecké nádvoří sledovalo vystoupení např. **Happy To Meet, Jen tak tak** a díky kapele

Jablkoň

se pak dostalo pořádně do varu. Sice poněkud rozpačitě přijímalo srandičky typu

Úlanbháthar

, ale vzápětí už se radostně těšilo

Na tetu, na husu

. Mně osobně se nejvíc líbí píseň

Nesmělí

(i když si nejsem úplně jistá názvem, u Jablkoně člověk nikdy neví :-)), kdy se na scéně objevuje poněkud netradiční folkový hudební nástroj - fagot. Druhý festivalový večer končil písněmi žijící legendy -

Žalman

se svou kapelou musel několikrát přidat. K tomu netřeba nic dodávat.

Sobotní program v Muzeu zahájila pražská kapela **Bůhví**, která nedávno natočila demo.

Stručně - tzv. "barová" kapela se zajímavými vokály a originálními písněmi. Nemyslím, že na naší scéně existuje něco podobného. Nebo to možná nedokážu k ničemu přirovnat. Nejlepší asi je jít se na ně podívat. Mezi nejvýraznější skladby patří

Dnešní noc v Bělehradě

a

Layla

.

V kapli vystoupil písničkář **Jaroslav Urbánek** mimo jiné i se svým již téměř zlidovělým hitem *Pr enatálek*

. Jako hosta si pozval spřátelenou kapelu

Lidumil

. Po něm hráli střídavě i společně

Jan Matěj Rak

se

Šárkou Burešovou

. Divákům se asi nejvíc líbila Matějova jemná quasi starotrampská píseň

Všechny ty jednoduché věci

. Na závěr jsme mohli vidět liberecké duo

Disney Band

. Kromě vlastních věcí zazněla v úpravě i lidová píseň

Dybych byla jahodú

.

Na zámku zahrál **Jeroným Lešner** a zazpívala **Exfanta**, k vzácným hostům patřily kapely **Cop**
a

Nezmaři

. Jako zlatý hřeb večera a vlastně i celého festivalu se zde představil černošský smíšený sbor

Inkululeko Yabatsha

ze Zimbabwe, který se ale bohužel tentokrát pokusil zaujmout spíše efektní taneční

"šamanskou" show, než zpěvem spirituálů. Že ale zpívat skutečně umí, již Afričané přesvědčili

hradecké obyvatele svými předchozími spontánními "koncerty" v centru města.

Kdo byl po půlnoci ještě vzhůru, nemohl se nepřijít podívat do diváky přeplněné kaple, kde byly k vidění, resp.slyšení, vokální skupiny **Pětník** a **Exfanta**. Zvlášť příjemně mne překvapila kaplická Exfanta, především intonační přesností. Mimo jiné zazpívala také známý středověký anonym

Když jsi v štěstí.